

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2022-132

9.2.2022

Codan Forsikring

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Brudd i venstre overarm - minst 15 % vmi – menerstatning – misnøye med saksbehandlingen – fal. §§ 8-5/18-5.

Forsikrede snublet i noen varer, falt og fikk brudd i venstre arm. Han ble senere operert. Selskapets rådgivende lege vurderte vmi til 10 % og selskapet avslo krav om menerstatning. Forsikrede mente han hadde en vmi på minst 15 %, og uttrykte misnøye med selskapets servicenivå som ikke var tilfredsstillende jf. fal. §§ 8-5/18-5 . Saken reiste spørsmål om forsikrede hadde krav på erstatning for varig medisinsk invaliditet. Etter en konkret vurdering uttalte nemnda at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort at hans skulderskade ga rett til ménerstatning. Selskapet hadde ikke satt frist etter forsikringsavtaleloven § 8-5/§ 18-5 i saken og bestemmelsene fikk da ikke anvendelse. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (vareklargjører) snublet i noen varer, falt og skadet venstre skulder 13.9.19. Han oppsøkte legevakten samme dag, og det ble notert:

... Falt fra egen høyde rett på venstre skulder, denne ikke tidl skadet. Dette skjedde ca. 9:30 i dag. Umiddelbart sterke smerter i skulder/arm. Klarer ikke abduere armen.

CT 16.9.19 viste frakturforandringer og det ble vurdert operasjon. Forsikrede hadde litt redusert sensibilitet over radiale fingre.

Arbeidsgiver sendte skademelding til selskapet 17.9.19:

... har plukket limtre fra reol med truck, og går ut av truck for å måle da han snubler i varene og faller i betonggulvet og lander på venstre skulder. ... blir kjørt til legevakten og det blir påvist brudd i venstre overarm.

Nav godkjente skaden som yrkesskade 19.9.19. Det er ikke opplyst at Nav har tilstått ménerstatning.

Forsikrede ble operert med plate og skruer 25.9.19.

Ved kontroll på sykehuset 20.12.19 ble notert:

Poliklinisk kontroll 3 mnd etter ORIF ve skulder med studiespesifikt implantat. Meget positiv pasient. Han synes det går saktere med denne skulderen etter operasjonen enn høyre. Går til fysioterapeut, han har vært 15 gg hos fysio siden utskrivelsen. Angir VAS 0 i hvile, 2 ved visse bevegelser (3 på Constantskjema). Sover greit om natten, jobber på lager og vært i full jobb siden 6.nov-dvs dagen etter at han var hos meg sist. Synes ikke dette påvirker ham i særlig grad i det vanlige.

Ved us upåfallende arr. Elevasjon 60, klarer passivt opp til 90, utadrotasjon er ca sidelikt 25 grader. Arm bak hodet og albue 45 grader ut til siden. Kommer bak til midjen med tommelen. Rtg; tilhelet, pene forhold, tub majus bittelitt ute av stilling som før, får nok lite konsekvenser. Øvelses og belastningsstabil.

Neste kontroll er 1 års hos meg, i mellom kalles han inn til fysio på 6 mnd ktr. Rtg begge ganger.

De ble tatt røntgen av venstre skulder 20.5.20:

Sammenlignet med undersøkelse fra 20.12.19 Uendret god stilling i proksimale humerusfraktur og osteosyntesemateriell.

Manuellterapeut noterte 28.7.20:

Jobbet mye i ferien, S. Bygg. Tunge løft. Blitt sliten og lite overskudd til trening. Etterhvert har han begynt å kompensere for nedsatt skulderfunksjon med elevasjon av skulderbue og medfølgende nakkesmerter, Opplever økte smerter og økt bruk av smertestillende samt periodevis smerter når han ligger på skulderen. Litt forstyret søvn pga dette.

Ved us i dag kommer han ikke lengre enn 90 grader fleksjon, og 80 grader abduksjon. Hard stoppfølelse, ingen forskjell aktiv/passiv. Må være forberedt på at dette er hans potesiale. Vanskelig å se at det er rom for å øke bevegeligheten ettersom det ikke er elastikk i vevet å jobbe med. Det har heller ikke vært særlig fremgang på bevegelighet siden i vinter.

Selskapets rådgivende lege uttalte 25.3.21 at skaden er klar, konsekvensene og fastsettelsen av varig medisinsk invaliditet (vmi) grei, i hvert fall om man setter vmi til 10 %:

...

Han kommer ikke så høyt som 15 %, om det ikke da er påvist en nerveskade, som vil kunne trekke ham ytterligere opp. Dette ser imidlertid ikke ut til å ha vært et tema hos fysioterapeuten.

Dersom han er i arbeid er vel heller ikke det et tema. Vurdering av behandlingsmulighetene som foreligger blir ivare tatt ved at han fortsatt går til kontroller på sykehuset hos ortoped og fysioterapeut.

Det burde således ikke være nødvendig med en spesialisterklæring.

Selskapet avsto ménerstatning 22.7.21.

Manuellterapeuten skrev 19.8.21:

Informasjon om behandling.

Jeg har hatt denne pasienten til jevnlig behandling etter en 4. parts proximal humerus fractur 13.09.19. Operert ... 25.09.19.

Han har slitt med å gjenvinne funksjon i skulderen og har nå 2 år etter kun 110 grader aktiv fleksjon og 80 grader abduksjon til tross for mye trening, passiv leddmobilisering og tøyning. Han sliter også en del med smerter i nakke og skulderbue. Sannsynligvis sekundært til redusert skulderfunksjon.

Har fått avslag på søknad om pasientskadeerstatning etter arbeidsulykke.

Forsikredes fastlege uttalte 30.9.21:

...

Det bekreftes med dette at abduksjon i ve. skulder er redusert til ca. 17-20% etter skade i 2019.

Forsikrede skrev til Finansklagenemnda:

...

Jeg har nå gått til fysioterapi siden ulykken og går fortsatt til behandling. Om min tilstand viser jeg til:

1. Erklæring av 19.08.2021 ... Det kan synes som om selskapet ikke har tatt hensyn til denne erklæringen.

2. Erklæring fra min fastlege, ..., datert 30.09.2021. ...

...

Jeg mener at både fysioterapeuten og legen har medisinsk kompetanse for vurdering av min helse. Etter min vurdering viser ovennevnte erklæringer at min medisinske invaliditet er over 15%.

Jeg mener at selskapets rådgivende lege burde ha innhentet vurderinger av min nåværende fysiske tilstand før det ble bedømt at min medisinske invaliditet er under retten til erstatning.

Selskapet anførte at det kan se ut som om forsikrede blander vmi og graden av reduksjon av abduksjon i skulderen og viste til rådgivende leges vurdering av vmi. Forsikredes fastlege har ikke anslått varig invaliditetsgrad.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han har krav på utbetaling under yrkesskadeforsikringen på grunn av varig skade. Forsikrede har en varig medisinsk invaliditet på minst 15 %, siden han 2 år etter ulykken kun har 110 grader aktiv fleksjon og 80 grader obduksjon til tross for mye trening. Både fysioterapeut og fastlege har medisinsk kompetanse og deres erklæringer viser at vmi er over 15 %. Det er dårlig av selskapet å ikke opplyse om klagefrist og klageadgang i sitt avslagsbrev. Selskapets "service" er ikke tilfredsstillende etter fal. §§ 8-5/18-5.

Forsikrede har orientert nemnda om at han skal ha en ny legekontroll.

Selskapet har i det vesentlige anført at forsikrede ikke har krav på utbetaling under yrkesskadeforsikringen. Forsikrede oppfyller ikke lovens vilkår. Han har ikke en vmi på 15 % eller mer. Rådgivende lege har anslått forsikredes vmi til 10 %.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Selskapet har akseptert at forsikrede har en skade omfattet av yrkesskadeforsikringen og har rett til erstatning forutsatt at vilkårene for erstatning er oppfylt. Forsikrede har krevd ménerstatning for skulderskaden. Rett til slik erstatning forutsetter at skaden er vurdert å gi minst 15 % varig medisinsk invaliditet (vmi) fastsatt i samsvar med forskrift 21.4.1997 nr. 373 om menerstatning ved yrkesskade. En fastsettelse av vmi skjer med utgangspunkt i de to invaliditetstabeller som er vedlagt forskriften. Skade i skulderledd er behandlet i vedlegg II pkt. 3.6.2.

Det er den forsikrede som må sannsynliggjøre/bevise at skaden har en vmi på minst 15 % vmi. Forsikrede har vist til fremlagte uttalelser fra lege og manuellterapeut som beskriver reduksjoner i forsikredes funksjonalitet. Verken legen eller manuellterapeuten har imidlertid fastsatt vmi etter reglene om ménerstatning for yrkesskade. Selskapet har forelagt saken for sin rådgivende lege som – på grunnlag av sakens skriftlige dokumenter – har anslått vmi til ca. 10 %. Slik saken står, finner nemnda å måtte legge til grunn at forsikrede ikke har sannsynliggjort at hans skulderskade gir rett til ménerstatning.

Forsikrede har også reist spørsmål om selskapets service har vært tilfredsstillende jf. forsikringsavtaleloven § 8-5/§ 18-5. Saken gjelder krav om erstatning etter yrkesskadeforsikringsloven. Bestemmelser i forsikringsavtaleloven gjelder bare for yrkesskadeforsikring om ikke annet er bestemt i eller i medhold av yrkesskadeforsikringsloven. Selskapet har ikke satt frist etter forsikringsavtaleloven § 8-5/§ 18-5 i saken og bestemmelsene får da ikke anvendelse.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Tonje Giertsen (selskapsrepresentant), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).